

ADVENT 2. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Bár 5,1-9 – Fil 1,4-6.8-11 – Lk 3,1-6
Keresztelő Szent János föllépése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Jöjjetek, Isten mindig vár bennünket! Tanuljuk meg Istentől, mit jelent egymást várni, mit jelent egymással találkozni. Isten azért hív bennünket, mert meg akar minket ajándékozni önmagával!

***Ez az egyetlen lehetősége az embernek, hogy az életét elajándékozza!
Elajándékozza életét a másik embernek,
mert ebből az ajándékból élünk!***

Advent karácsonyra készít föl bennünket, erre a nagy ünnepre, amikor Isten nekünk ajándékozza magát egy kicsi gyermek alakjában. Ilyen ártatlan gondolatokkal ajándékozzuk életünket egymásnak, mint amilyen ártatlan az újszülött kicsi gyermek!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Látni szeretnénk az üdvösségünket! Szeretnénk megismerni mit jelent, miben is áll az üdvösségünk? Itt azt az ígéretet kaptuk, hogy minden ember meglátja az üdvösséget. Ez a fogalom, hogy üdvösség nagyon mélységes és nem biztos, hogy arra gondolunk, amit kifejez.

**Az üdvösség azt jelenti:
*Az ember megismeri, mit jelent értelmes életet élni!
Reménykedünk, hogy ez az idej advent is segít nekünk abban,
hogy értelmes életet éljünk!***

Kegyetlen, amikor az ember rádöbben arra, hogy az élete tele van hiábavalóságokkal. Az ember még addig is eljuthat, hogy azt mondja, nincs értelme az egésznek. Micsoda keserűség gyűlhet össze valakinek a szívében, amikor idáig eljut?

Hogyan éljünk értelmes életet?

Isten ajándékképpen gondolta el az életet! Ahhoz, hogy értelmes életet éljünk, itt kell elkezdni:

- 1. Ismerjük föl, hogy az élet mekkora ajándéka az Istennek!***
Következő feladatunk:
- 2. Ezt az ajándékot valóban megmutassuk minél több embernek!***

Mit mutogatunk egymásnak? Mivel szoktuk egymást keresni? Az a legfontosabb törekvésünk, hogy úgy találjunk egymásra, hogy az a másik ember ezt az ajándékot fölismerje? Vagy csak föl villan, meg villan ebből valami, aztán majdnem mindig jön a csalódás.

Ez azért van, mert a magunk életének ezt az isteni voltát sem ismerjük föl!

Nem ezt az isteni ajándékot akarjuk odaadni a másinak!

Valójában a másiktól akarunk valamit.

Rossz az irány!

Ezt az irány kell beállítani!

Az értékrendünk Isten akarata szerinti?

Advent első vasárnapján arról elméltünk, hogy lássunk tovább, hogy a mindennapi gondjaink, feladataink ne fogyasszák el az összes energiánkat. Erre rögtön mondja valaki, még kevés is ez az energia. *Nem igaz!*

A tájolásunkkal van baj és az értékrendünkkel!

Sokkal több és fontosabb nekünk,

hogy mit eszünk, mit iszunk, mibe öltözködünk,

mint az, amire születünk!

Valahol olvastam, hogy a vadállat általában éjszaka vadászik és egyedül. Csak az ember nem éjszakai vadász és nem vadállat. Robinson lakatlan szigeten volt, csak hogy az ember nem hajótörött.

Az ember csak a másik emberrel közösségben

élhet emberhez méltó életet!

Különben nem!

Múlt vasárnap az ember egyéni feladatáról elméltünk, hogy ezekből a mindennapi gondjainkból kiemelkedjünk. Emeljük föl a fejünket, ne mindig csak a lábunk elé a földet nézzük. Építsük az életünket hitben, reménységben, szeretetben!

Eljön az Isten!

Ma továbblépünk. Azt a szempontot szeretném hangsúlyozni, hogy az embernek ugyan egyéni feladata, hogy hogyan építi fel az életét, de mindennek egy értelme van, hogy közösségre jusson a másik emberrel. Ez azt jelenti, hogy egymással találkozzunk.

Keresztelő János, aki a pusztában hirdette az Igét, azt mondja:

„Köztetek van, Akit nem ismertek!” Itt van!

Miért nem ismeritek fel?

Azért, mert az ember el van telve önmagával,

és csak az egyéni gondjai foglalkoztatják.

Nem lát ki magából!

Köztetek van, Akit nem ismertek! Elmondtam már ezt a történetet. Árvíz idején egy öregember azt kérdezte tőlem, hol volt az Isten? A hatalmas áradásra, pusztító erejű katasztrófára gondolt. Annyit mondtam, hogy ebben biztosan nem volt az Isten. Isten ilyent nem akarhat! Újra kérdezte: Hol volt az Isten? Újra azt mondtam: Ebben biztosan nem volt az Isten. Aztán, mintegy mentségemre: Mi itt vagyunk. Rám nézett: Magukban lenne itt az Isten? Bölcs székely. Azt mondtam: Talán.

Innen lehet csak elindulni. Isten itt van, csak meg kell találni. Amikor tervezzük az életünket, amikor Úrjövetről van szó, akkor nem szabad elfeledkezni arról, hogy az Isten ott van mindenki bennében. Isten ott van bennünk is. Amikor azt mondom, hogy az Isten eljő, akkor egy

csodálatos programra mondok igent, hogy Isten eljő a másik ember számára, amikor én keresem őt. Eljön az Isten?

Valóban így keressük egymást,
hogyan én az Istent akarom neki adni,
és az Istent keresem benne?
Isten nem csodálatos módon jön el.

Szent Lukács evangélista nagy színdarabot ír itt le, hogy mi minden történik, amikor eljön a Messiás. Semmi se történik. Ezek a fejedelmek, akiket itt felsorolt, valamit tettek? Igen, ha jött a király, vagy jött a helytartó, akkor megmozgattak minden teret, készítették az utat, hogy elérkezzen hozzájuk. Ez a kép volt Lukács evangélistában is.

Tett valamit akkor az emberiség azért, hogy Jézus eljöjjön hozzájuk?

Lukács evangélista szent hevületében, szent hitének erejében mondja el az Úr eljövételét egy ilyen gyönyörű e világi képben. Köztetek van, - mondja Keresztelő János, - Akit nem is ismertek. Már eljött és a hegyek-hegyek maradtak, a völgyek-völgyek maradtak, a görbe-görbe, a göröngyös-göröngyös. Most is itt van! Mégis elhordhatjuk a hegyeket, mégis föltölthetjük a völgyeket, és simává tehetjük az útjainkat egymás számára és egymáshoz. Erről szól advent, erről szól az Úrjövet. Az Úr ezeken az utakon jár. Istennek nem számítanak a hegyek, meg a völgyek. Nekünk van erre szükségünk.

Az ember valóban csak a másik emberrel közösségben élheti az életét.
Ez biztos, hogy így van!

Hogy állunk a hegyeinkkel és hogy állunk a völgyeinkkel?

Ezt a két kérdést kell tisztázni magunkban. Ezek igen nagy akadályokat jelentenek nekünk. Istennek nem, nekünk igen.

A hegyek!

A büszkeségünk, a gőgünk. Mindenkinél különbnek, többnek tartjuk magunkat, még talán az Istennél is. Ez akadályozza azt, hogy a másik emberrel találkozzunk. Azt hisszük, hogy elegendő vagyunk önmagunknak. Egyfolytában halljuk is, hogy minden sikerülhet az embernek, minden, csak próbálja meg. Hát próbálgatjuk. Sok mindenre rávesznek bennünket A propaganda sok mindenre ráveszi az embert. Mindent elhiszünk a propagandának. Közben a csalódásainkkal, bánatunkkal pörén és egyedül állunk a túlzott önbizalom miatt.

Ezeket a hegyeket le kell bontanunk.

El kell hinni mindegyikünknek, és önmagunknak azt,
hogyan a másik nélkül nem tudunk élni! Ez az egyik.

A völgyek

A másik ugyancsak ilyen egyszerű. Nagyon mély szakadékokban tudunk létezni, mert lenézzük egymást. Lenézzük a másik embert. Isten egymásnak ajándékoz bennünket, mindenki ajándék. Lelkünkben el kell jutni odáig, hogy valamilyen kincset minden ember hordoz. Valamilyen értéket minden ember fel tud mutatni. Nem szabad elmenni ezek mellett az értékek mellett. Ráadásul nekünk még van egy lehetőségünk is, hogy választhatunk egymásnak embereket is, hogy egy kicsit jobban értékeljük, mint a másik embert akár. Erről szól, amikor társat választ valaki magának. Szabad, Isten még ezt is megengedi, hogy az ember jobban értékeljen valakit másnál, de ez nem jelentheti azt, hogy mások nincsenek. Isten

egymásnak szán bennünket. Nem lehet úgy élni egy bérház 50, 60 otthonos világában, hogy azt sem tudom, ki a szomszédom. Képesek vagyunk úgy élni, hogy reggelenként megyünk a folyosón, és még egy biccentés sincs a másik számára. Nem lehet így élni! Ezek sivatározzák lelkünket. Ezek azok a völgyek, amelyekből igen nehéz kikapaszkodni, fölkapaszkodni.

Töltsetek föl minden völgyet!
Értékeljétek egymást!
Vegyük észre egymásban azt,
hogy Isten ajándékként szán bennünket a másinak!
Ez a másik nagyon lényeges gondolat.

Ebben az esetben elkészül az út!
Ebben az esetben egymással kapcsolatban vagyunk!
Közünk van egymáshoz, összetartozunk, közösség jön létre!
Ebben a pillanatban minden megváltozik!

Advent második vasárnapja van! Úrjövét!
Ez a közösségi gondolat kerüljön a középpontba!
Külön-külön mindegyikünknek feladata,
hogy hitre, reményre, szeretetre építkezve
teljesebb életet éljünk! Itt nem lehet megállni!
Innen tovább kell menni az embernek,
mert az Isten találkozni akar velünk!
Isten, aki ott van a másik emberben,
akit én is megtalálhatok benne
és akit ő is megtalálhat bennem!

Ez az üdvösség!
Ez az a világ, amely Isten eljövételével támad számunkra!
Higgyünk benne!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Higgyük el, hogy egymással összetartozunk!
Higgyük el, hogy nincs különbség ember és ember között!
Higgyük el, hogy van út egyik embertől a másikhoz
és aztán e szerint cselekedjünk!
Hittel kezdődik minden!

Ha egyszer valaki megpróbálja, akkor rádöbben, hogy fölfakadtak az élet forrásai!

Így elhíhet az, hogy összetartozunk! Cselekedeteink igazolhatják ezt az isteni igazságot, amit Krisztus aláhúzott! Gondolkodjunk el ezen és kérjük Isten segítségét mindehhez!

Mi Atyánk...